31990L0396

27.6.1990. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 196/15

PADOMES DIREKTĪVA

(1990. gada 29. jūnijs)

par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo

(90/396/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100.a pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu [1],

sadarbībā ar Eiropas Parlamentu [2],

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu [3],

tā kā dalībvalstis atbild par to teritorijā esošo cilvēku un, attiecīgā gadījumā, mājdzīvnieku veselību un drošību, kā arī par preču drošību pret draudiem, ko rada iekārtas, kurās izmanto gāzveida kurināmo;

tā kā dažu dalībvalstu obligātie noteikumi konkrēti definē drošības prasības iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo, norādot to konstrukcijas un darbības parametrus, un pārbaudes procedūras; tā kā šie obligātie noteikumi nerada neizbēgamas atšķirības drošības prasībās dažādās dalībvalstīs, bet to būtiskas atšķirības kavē tirdzniecību Kopienā;

tā kā dalībvalstīs ir spēkā atšķirīgi noteikumi attiecībā uz gāzes tipiem un pieplūdes spiedieniem; tā kā šie noteikumi nav saskaņoti, jo katrā dalībvalstī energoapgādes un enerģijas sadales situācija ir īpaša;

tā kā Eiropadomes 1985. gada jūnijā apstiprinātās Baltās grāmatas 65. un 68. punktā, kas attiecas uz iekšējā tirgus izveidi, ir paredzēta jauna pieeja tiesību aktu saskaņošanai;

tā kā Kopienas tiesībās – atkāpjoties no viena Kopienas pamatnoteikuma, proti, preču brīvas aprites – ir paredzēts, ka šķēršļi brīvai kustībai Kopienā, ko rada atšķirības valstu tiesību aktos, kas attiecas uz preču realizāciju, jāpieļauj tikai tad, ja attiecīgie šķēršļi var būt atzīti par nepieciešamiem, lai nodrošinātu atbilstību obligātajām prasībām; tā kā tādēļ tiesību aktu saskaņošana šajā gadījumā jāierobežo līdz to noteikumu saskaņošanai, kas ir nepieciešami, lai nodrošinātu atbilstību obligātajām drošības, veselības aizsardzības un enerģijas taupības pamatprasībām attiecībā uz gāzes iekārtām; tā kā šīm prasībām jāaizstāj attiecīgie valstu noteikumi, jo šīs ir pamatprasības;

tā kā dalībvalstīs sasniegtā drošības līmeņa uzturēšana vai paaugstināšana ir viens no šīs direktīvas pamatmērķiem un pamatprasībās paredzētās drošības galvenajiem uzdevumiem;

tā kā jāievēro drošības un veselības aizsardzības pamatprasības, lai nodrošinātu to, ka iekārtas, kurās izmato gāzveida kurināmo, ir drošas; tā kā par būtisku ir atzīta enerģijas taupība; tā kā šīs prasības jāpiemēro ar izpratni, ņemot vērā jaunākos sasniegumus iekārtu izgatavošanas laikā;

tā kā tāpēc šajā direktīvā ir iekļautas tikai pamatprasības; tā kā, lai atvieglotu atbilstības pārbaudi šīm pamatprasībām, ir nepieciešami Eiropas līmenī saskaņoti standarti, jo īpaši attiecībā uz iekārtām, kurās izmanto gāzveida kurināmo, izgatavošanu, darbību un montāžu, lai varētu uzskatīt, ka šiem standartiem atbilstošie ražojumi atbilst pamatprasībām; tā kā šos standartus, kas saskaņoti Eiropas līmenī, izstrādā privātās organizācijas un šiem dokumentiem jāpaliek neobligātiem; tā kā minētā iemesla dēļ Eiropas Standartizācijas komiteja (CEN) un Eiropas Elektrotehnikas standartizācijas komiteja (CENELEC) ir atzītas par kompetentajām iestādēm, kas pieņem saskaņotus standartus atbilstoši 1984. gada 13. novembrī parakstītajām vispārējām pamatnostādnēm sadarbībai starp Komisiju un šīm divām iestādēm; tā kā šajā direktīvā saskaņots standarts nozīmē tehnisku specifikāciju (Eiropas standarts vai saskaņošanas dokuments), ko Komisijas uzdevumā apstiprinājusi viena vai abas šīs iestādes atbilstoši minētajām vispārējām pamatnostādnēm un saskaņā ar Padomes Direktīvu 83/189/EEK (1983. gada 28. marts), ar ko nosaka procedūru informācijas sniegšanai tehnisko standartu un noteikumu jomā [4], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/182/EEK [5];

---

[1] OV C 42, 21.2.1989., 5. lpp. un OV C 260, 13.10.1989., 3. lpp.

[2] OV C 158, 26.6.1989., 218. lpp. un 1980. gada 13. jūnija Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

[3] OV C 194, 31.7.1989., 18. lpp.

[4] OV L 109, 26.4.1983., 8. lpp.

[5] OV L 81, 26.3.1988., 75. lpp.

tā kā līdz tiks pieņemti saskaņoti standarti šīs direktīvas nozīmē, ir jāatvieglo atbilstība šīm pamatprasībām un jāveicina iekārtu, kurās izmanto gāzveida kurināmo, brīva aprite, Eiropas līmenī apstiprinot tos ražojumus, kas atbilst valstu standartiem, kuru atbilstību pamatprasībām Kopiena ir apstiprinājusi ar kontroles procedūru;

tā kā jāpārbauda atbilstība attiecīgajām tehniskām prasībām, lai nodrošinātu lietotāju un trešo personu efektīvu aizsardzību; tā kā sertificēšanas kārtība dažādās dalībvalstīs atšķiras; tā kā, lai izvairītos no vairākkārtīgās pārbaudes, kas rada šķēršļus iekārtu, kurās izmanto gāzveida kurināmo, brīvai apritei, ir jāpanāk sertificēšanas kārtību savstarpēja atzīšana dalībvalstīs; tā kā, lai veicinātu sertificēšanas kārtību savstarpēju atzīšanu, ir jānosaka saskaņotas Kopienas procedūras un jāsaskaņo tie kritēriji, pēc kuriem izraudzīsies par šīm procedūrām atbildīgās iestādes;

tā kā drošības klauzulā, kurā paredzēta atbilstoša Kopienas procedūra, jāatzīst dalībvalstu atbildība to teritorijā par drošību, veselības aizsardzību un enerģijas taupību, uz ko attiecas pamatprasības;

tā kā jebkura saskaņā ar šo direktīvu pieņemtā lēmuma adresāti jāinformē par šā lēmuma pieņemšanas iemesliem un tiem pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem;

tā kā 1984. gada 17. septembrī Padome pieņēma Pamatdirektīvu par gāzveida kurināmo dedzināšanas ierīcēm (84/530/EEK) [1], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 86/312/EEK [2], un atsevišķu Direktīvu par gāzes ūdens sildītājiem (84/531/EEK) [3], kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 88/665/EEK [4]; tā kā minētās direktīvas attiecas uz to pašu nozari, uz ko attiecas arī šī direktīva, un tādēļ tās ir jāatceļ;

tā kā līdz 1992. gada 31. decembrim jāpieņem pasākumi, kuru mērķis ir iekšējā tirgus pakāpeniska izveidošana; tā kā iekšējo tirgu veido teritorija bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva preču, personu, pakalpojumu un kapitāla aprite,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

Darbības joma, laišana tirgū un brīva aprite

1. pants

1. Šī direktīva attiecas uz:

— gāzveida kurināmo dedzināšanas iekārtām, kuras izmanto kulinārā apstrādē, termiskā apstrādē, karstā ūdens ražošanā, kā arī saldēšanas, apgaismes vai mazgāšanas mērķiem, un kuru normāla ūdens temperatūra nepārsniedz 105 °C, še turpmāk – "iekārtas". Degļus ar piespiedu velkmi un sildierīces, kas paredzētas aprīkošanai ar šādiem degļiem, arī uzskata par šādām iekārtām,

— drošības ierīcēm, kontrolierīcēm vai regulēšanas ierīcēm, un citām kompleksa daļām, kas nav degļi ar piespiedu velkmi un aprīkošanai ar šādiem degļiem paredzētās sildierīces, kuras realizēs tirgū atsevišķi un kuras paredzētas savienošanai ar iekārtu, kurās izmanto gāzveida kurināmo, vai kuras komplektēs šādas iekārtas uzbūvei, še turpmāk – "armatūra".

2. Iekārtas, kas ir speciāli paredzētas izmantošanai rūpnieciskajos procesos, ko veic rūpniecības telpās, neietilpst 1. punktā noteiktajā darbības jomā.

3. Šajā direktīvā "gāzveida kurināmais" nozīmē jebkuru kurināmo, kas atrodas gāzveida stāvoklī 15 °C temperatūrā zem 1 bāra spiediena.

4. Šajā direktīvā iekārtu uzskata par tādu, ko "parasti izmanto", ja:

— tā ir pareizi uzstādīta un tiek regulāri apkalpota saskaņā ar ražotāja norādījumiem,

— to izmanto ar normālu pārmaiņu gāzes kvalitātē un ar normālām svārstībām pieplūdes spiedienā, un

— to izmanto tai paredzētajiem mērķiem vai tā, kā var būt pamatoti paredzams.

2. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka gāzes iekārtas, kas minētas 1. pantā, var laist tirgū un nodot lietošanā tikai tad, ja tās, parasti izmantojot, neapdraud cilvēku, mājdzīvnieku un īpašuma drošību.

2. Dalībvalstis līdz 1991. gada 1. janvārim paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai par tiem gāzes tipiem un attiecīgiem pieplūdes spiedieniem, ko izmanto to teritorijā. Tās laicīgi paziņo arī par visām to izmaiņām. Komisija nodrošina, lai šī informācija būtu publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

3. pants

Iekārtām un armatūrai, kā minēts šīs direktīvas 1. pantā, jāatbilst tām piemērojamām I pielikumā noteiktajām pamatprasībām.

4. pants

1. Dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai kavēt šīs direktīvas pamatprasībām atbilstošo iekārtu laišanu tirgū vai nodošanu lietošanā.

[1] OV L 300, 19.11.1984., 95. lpp.
[2] OV L 196, 18.7.1986., 56. lpp.
[3] OV L 300, 19.11.1984., 106. lpp.
[4] OV L 382, 31.12.1988., 42. lpp.

2. Dalībvalstis nedrīkst aizliegt, ierobežot vai kavēt tādas armatūras laišanu tirgū, kas minēta 1. pantā un kam ir pievienots 8. panta 4. punktā paredzētais sertifikāts.

5. pants

1. Dalībvalstis pieņem, ka iekārtas un armatūra atbilst 3. pantā minētajām pamatprasībām, ja tās atbilst:

a) uz tām attiecināmiem valsts standartiem, ar kuriem ievieš saskaņotus standartus, kuru atsauču numuri ir publicēti *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Dalībvalstis publicē šo valsts standartu atsauču numurus;

b) uz tām attiecināmiem 2. punktā minētajiem valsts standartiem, ja šo standartu iekļautajās nozarēs nepastāv saskaņoti standarti.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai tos savu valsts standartu tekstus, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā, kurus tās uzskata par atbilstošiem 3. pantā minētajām pamatprasībām. Komisija nosūta šos valsts standartus citām dalībvalstīm. Saskaņā ar 6. panta 2. punktā paredzēto procedūru, Komisija informē dalībvalstis par tiem valsts standartiem, kurus pieņem par atbilstošiem 3. pantā minētajām pamatprasībām.

6. pants

1. Ja dalībvalsts vai Komisija uzskata, ka 5. panta 1. punktā minētie standarti pilnībā neatbilst 3. pantā minētajām pamatprasībām, tad Komisija vai attiecīgā dalībvalsts, izklāstot tam pamatojumu, vēršas ar šo jautājumu pie pastāvīgās komitejas, še turpmāk – "komiteja", kas izveidota saskaņā ar Direktīvu 83/189/EEK. Komiteja tūlīt sniedz atzinumu.

Saņemot komitejas atzinumu, Komisija informē dalībvalstis par to, vai ir jāatsauc publicētās norādes uz šiem standartiem, kas minētas 5. panta 1. punktā.

2. Pēc 5. panta 2. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, Komisija apspriežas ar komiteju. Saņemot komitejas atzinumu, viena mēneša laikā Komisija informē dalībvalstis par to, vai uz attiecīgo(-iem) standartu(-iem) turpina attiecināt atbilstības prezumpciju; ja uz tiem turpina attiecināt atbilstības prezumpciju, dalībvalstis publicē savu standartu atsauču numurus. Komisija tos arī publicē *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

1. Ja dalībvalsts konstatē, ka iekārtas ar EK marķējumu, tās parasti izmantojot, var apdraudēt cilvēku, mājdzīvnieku vai īpašuma drošību, tā veic visus vajadzīgos pasākumus, lai atsauktu šīs iekārtas no tirgus un aizliegtu vai ierobežotu to laišanu tirgū.

Attiecīgā dalībvalstis tūlīt informē Komisiju par visiem šādiem pasākumiem, pamatojot tās lēmumu un īpaši norādot, vai neatbilstību rada:

a) neatbilstība 3. pantā minētajām pamatprasībām, ja iekārta neatbilst 5. panta 1. punktā minētajiem standartiem;

b) nepareiza 5. panta 1. punktā minēto standartu piemērošana;

c) pašu 5. panta 1. punktā minēto standartu nepilnības.

2. Komisija iespējami īsā laikā apspriežas ar attiecīgām pusēm. Ja pēc šīm apspriedēm Komisija atzīst, ka kāds no 1. punktā minētajiem pasākumiem ir pamatots, tā tūlīt par to informē dalībvalsti, kas veikusi šos pasākumus, un pārējās dalībvalstis.

Ja 1. punktā minētais lēmums pieņemts sakarā ar trūkumiem standartos, un dalībvalsts ir nolēmusi sāktos pasākumus turpināt, Komisija, apspriedusies ar attiecīgām pusēm, divu mēnešu laikā iesniedz šo jautājumu komitejai, kā arī uzsāk 6. pantā minētās procedūras.

3. Ja iekārtai, kas neatbilst prasībām, ir EK marķējums, tad atbildīgā dalībvalsts atbilstoši rīkojas pret jebkuru personu, kura nodrošinājusi šo marķējumu, un informē par to Komisiju un pārējās dalībvalstis.

4. Komisija nodrošina, ka dalībvalstis tiek pastāvīgi informētas par šo procedūru norisi un rezultātiem.

II NODAĻA

Atbilstības sertifikācijas līdzekļi

8. pants

1. Sērijveidā ražoto iekārtu atbilstības sertifikācijas līdzekļi ir:

a) EK tipa pārbaude, kā paredzēts II pielikuma 1. iedaļā, un

b) pirms tās ir laistas tirgū, pēc ražotāja izvēles:

— EK atbilstības deklarācija tipam, kas minēta II pielikuma 2. iedaļā, vai

— EK atbilstības deklarācija tipam (ražošanas kvalitātes garantija), kas minēta II pielikuma 3. iedaļā, vai

— EK atbilstības deklarācija tipam (produkta kvalitātes garantija), kas minēta II pielikuma 4. iedaļā, vai

— EK verifikācija, kā paredzēts II pielikuma 5. iedaļā.

2. Ja iekārtu ražo vienā eksemplārā vai mazos daudzumos, ražotājs var izvēlēties EK verifikāciju vienam eksemplāram, kā minēts II pielikuma 6. iedaļā.

3. Pēc 1. punkta b) apakšpunktā un 2. punktā minēto procedūru izpildes, EK atbilstības marķējumu uzliek prasībām atbilstošām iekārtām saskaņā ar 10. pantu.

4. Šā panta 1. punktā minētas procedūras piemēro attiecībā uz armatūru, kā minēts 1. pantā, izņemot EK atbilstības marķējuma uzlikšanu un, attiecīgā gadījumā, atbilstības deklarācijas sastādīšanu. Tiek izsniegts sertifikāts, kurā uzrāda armatūras atbilstību uz to attiecināmiem šīs direktīvas noteikumiem, kā arī armatūras tehniskos parametrus un informāciju, kādā veidā tā ir jāpievieno iekārtai vai jākomplektē, lai atvieglotu atbilstību tām pamatprasībām, kas attiecas uz gatavām iekārtām.

Armatūru piegādā kopā ar šo sertifikātu.

5. Ja uz armatūru attiecas arī citas Kopienas direktīvas:

— tās atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām pārbauda saskaņā ar 1. un 2. punktā noteiktajām procedūrām, kā arī

— nodrošina, ka tā atbilst arī citu direktīvu pamatprasībām saskaņā ar minētajās direktīvās noteiktajām procedūrām.

EK marķējuma uzlikšana, kā minēts 3. punktā, apliecina, ka iekārta atbilst visu uz to attiecināmo direktīvu noteikumiem.

6. Dokumentāciju un korespondenci, kas attiecas uz atbilstības sertifikācijas līdzekļiem, sagatavo tās dalībvalsts oficiālajā(-s) valodā(-s), kur ir reģistrēta iestāde, kas atbildīga par šo procedūru veikšanu, vai arī citā šīs iestādes vispāratzītā valodā.

9. pants

1. Katra dalībvalsts paziņo Komisijai un pārējām dalībvalstīm par tām iestādēm, še turpmāk – "pilnvarotās iestādes", kas ir atbildīgas par 8. pantā minēto procedūru veikšanu.

Komisija publicē *Eiropas Kopienu Oficiālais Vēstnesī* pilnvaroto iestāžu sarakstu informatīviem mērķiem, norādot to identifikācijas simbolus, un apņemas papildināt šo sarakstu ar jaunu informāciju.

2. Vērtējot pilnvarojamās iestādes, dalībvalstis piemēro V pielikumā noteiktos kritērijus.

Par minētajā pielikumā noteiktajiem kritērijiem atbilstošām iestādēm uzskata tās, kas atbilst vērtēšanas kritērijiem, kas noteikti attiecīgos saskaņotajos standartos.

3. Dalībvalsts, kas ir pilnvarojusi kādu iestādi, apstiprinājumu atsauc, ja tā konstatē, ka šī iestāde vairs neatbilst 2. punktā minētajiem kritērijiem. Dalībvalsts par to tūlīt informē Komisiju un citas dalībvalstis.

III NODAĻA

EK atbilstības marķējums

10. pants

1. Šīs direktīvas III pielikumā noteikto EK atbilstības marķējumu un zīmes uzliek iekārtai vai tai piestiprinātai datu plāksnei labi saskatāmā, viegli izlasāmā un neizdzēšamā veidā. Datu plāksni izgatavo tā, lai to nevarētu atkārtoti izmantot.

2. Aizliegts iekārtām uzlikt tādas zīmes, kuras var sajaukt ar EK marķējumu.

11. pants

Ja konstatē, ka EK marķējums iekārtām ir uzlikts nepareizi vai ka sertifikācija armatūrai ir piedēvēta kļūdaini, jo:

— iekārtas vai armatūra neatbilst tām iekārtām vai armatūrai, kas noteiktas EK tipa pārbaudes sertifikātā,

— iekārtas vai armatūra atbilst tām iekārtām vai armatūrai, kas noteiktas EK tipa pārbaudes sertifikātā, bet neatbilst uz tām attiecināmām pamatprasībām,

— ražotājs nav izpildījis savas saistības, kā precizēts II pielikumā,

tad pilnvarotā iestāde atsauc tiesības uzlikt EK marķējumu vai izsniegt sertifikātu un informē par to citas pilnvarotās iestādes, kā arī paziņo par to attiecīgajai dalībvalstij.

IV NODAĻA

Nobeiguma noteikumi

12. pants

Jebkuram lēmumam, ko pieņem, ievērojot šo direktīvu, un kas iekļauj ierobežojumu iekārtas laišanai tirgū un/vai nodošanai lietošanā, norāda precīzu pamatojumu. Par šādu lēmumu tūlīt paziņo attiecīgajai pusei, ko vienlaikus informē arī par tai pieejamiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem konkrētajā dalībvalstī un par termiņiem, kādos šāda aizsardzība ir pieejama.

13. pants

Ar šo ir atceltas Direktīvas 84/530/EEK un 84/531/EEK.

14. pants

1. Līdz 1991. gada 1. jūlijam dalībvalstīs pieņem un publicē tos normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par tiem informē Komisiju.

Dalībvalstis piemēro šos noteikumus no 1992. gada 1. janvāra.

2. Atkāpjoties no šīs direktīvas 2. panta, dalībvalstis, laikposmā līdz 1995. gada 31. decembrim un neierobežojot Līguma 30. līdz 36. pantu, tomēr var laist tirgū un nodot lietošanā tās iekārtas un armatūru, kas atbilst noteikumiem, kas bija spēkā dalībvalstīs līdz 1992. gada 1. janvārim.

3. Dalībvalstis dara zināmus Komisijai savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

15. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1990. gada 29. jūnijā

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

M. SMITH

I PIELIKUMS

PAMATPRASĪBAS

Iepriekšēja piezīme

Tās saistības, kas izriet no šajā pielikumā uzskaitītajām pamatprasībām attiecībā uz iekārtām, piemēro arī attiecībā uz armatūru, ja pastāv attiecīgs risks.

1. VISPĀRĪGI NOSACĪJUMI

1.1. Iekārtām jābūt konstruētām un izgatavotām tā, lai tās varētu droši ekspluatēt un lai tās, parasti izmantojot, kā paredzēts šīs direktīvas 1. panta 4. punktā, neapdraudētu cilvēku, mājdzīvnieku vai īpašuma drošību.

1.2. Ja iekārtas laiž tirgū, tām:

— jāpievieno uzstādītājam paredzētās tehniskās instrukcijas,

— jāpievieno lietotājam paredzētās lietošanas un apkalpošanas pamācības,

— jāuzliek attiecīgas brīdinājumzīmes, kuras jānorāda arī uz iepakojuma.

Instrukcijām, pamācībām un brīdinājumzīmēm jābūt galamērķa dalībvalstu oficiālajā(-s) valodā(-s).

1.2.1. Uzstādītājam paredzētām tehniskajām instrukcijās jābūt visas nepieciešamas instrukcijas uzstādīšanai, regulēšanai un apkalpošanai, lai nodrošinātu šo darbību pareizu veikšanu un šīs iekārtas drošu ekspluatāciju. Instrukcijās konkrēti jāprecizē:

— izmantojamās gāzes tips,

— izmantojamais gāzes pieplūdes spiediens,

— nepieciešamā svaigā gaisa cirkulācija:

— sadegšanas gaisa pieplūdei,

— lai izvairītos no bīstamo nesadegušo gāzu maisījumu veidošanās tajās iekārtās, kuras nav aprīkotas ar 3.2.3. punktā minēto ierīci,

— nosacījumi degšanas produktu izkliedēšanai,

— degļiem ar piespiedu velkmi un sildierīcēm, kas paredzētas aprīkošanai ar šādiem degļiem, to tehniskās īpašības, komplektēšanas nosacījumi, lai atvieglotu atbilstību uz gatavām iekārtām attiecināmām pamatprasībām, un, attiecīgā gadījumā, ražotāja rekomendēto savienošanas kombināciju saraksts.

1.2.2. Lietotājam paredzētām lietošanas un apkalpošanas pamācībām jābūt visi nepieciešamai informācijai šīs iekārtas drošai lietošanai, kā arī jāpievērš īpaša lietotāja uzmanība jebkuriem ierobežojumiem tās lietošanā.

1.2.3. Brīdinājumzīmēs uz iekārtas un uz tās iepakojuma precīzi jānorāda izmantojamās gāzes tips, gāzes pieplūdes spiediens un lietošanas ierobežojumi, jo īpaši ierobežojumi tam, ka šo iekārtu drīkst uzstādīt tikai telpās ar pietiekamu ventilāciju.

1.3. Armatūrai, kas paredzēta uzstādīšanai kā kādas iekārtas daļa, jābūt konstruētai un izgatavotai tādā veidā, lai tā precīzi atbilstu tai paredzētajam mērķim saskaņā ar uzstādīšanas instrukcijām.

Attiecīgā armatūra jāpiegādā kopā ar uzstādīšanas un regulēšanas instrukcijām, un ekspluatācijas un apkalpošanas pamācību.

2. MATERIĀLI

2.1. Materiāliem jāatbilst tiem paredzētajiem mērķiem un jāiztur tādi tehniski, ķīmiski un temperatūras nosacījumi, kādus var paredzēt to ekspluatācijā.

2.2. Iekārtas ražotājam vai piegādātājam ir jāgarantē tādas materiālu tehniskās īpašības, kas ir svarīgas drošībai.

3. KONSTRUĒŠANA UN IZGATAVOŠANA

3.1. **Vispārīgi norādījumi**

3.1.1. Iekārtām jābūt konstruētām un izgatavotām tā, lai tās, parasti izmantojot, neradītu nestabilitāti, deformāciju, bojājumus vai nodilumu, kas varētu apdraudēt to drošību.

3.1.2. Kondensācija, kas veidojās iekārtas ieslēgšanas un/vai lietošanas laikā, nedrīkst apdraudēt iekārtas drošību.

3.1.3. Iekārtām jābūt konstruētām un izgatavotām tā, lai minimizētu sprādziena risku iekšējās izcelsmes ugunsgrēka gadījumā.

3.1.4. Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai nerastos ūdens un neparedzamā gaisa iekļūšana gāzes cirkulācijā.

3.1.5. Ja ir pašpatēriņa enerģijas normālas svārstības, iekārtām jāturpina droši darboties.

3.1.6. Anormālas pašpatēriņa enerģijas svārstības vai enerģijas zudums, vai tās atjaunota padeve nedrīkst radīt bīstamu situāciju.

3.1.7. Iekārtām jābūt konstruētām un izgatavotām tā, lai novērstu ar elektrību saistītus apdraudējumus. Atbilstība drošības mērķiem, kas attiecas uz elektrības izraisītiem apdraudējumiem, kuri noteikti Direktīvā 73/23/EEK [1], tās piemērošanas jomā, ir vienāda ar šīs prasības ievērošanu.

3.1.8. Visām spiedienam pakļautajām iekārtas daļām jāiztur, nepakļaujoties drošību apdraudošai deformācijai, uz tām piemērojamais mehāniskais spriegums un temperatūras spriegums.

3.1.9. Iekārtām jābūt konstruētām un izgatavotām tā, lai drošības, kontroles vai regulēšanas ierīces defekts nevarētu izraisīt bīstamu situāciju.

3.1.10. Ja iekārta ir aprīkota ar drošības un kontrolierīcēm, kontrolierīces nedrīkst anulēt drošības ierīču funkcionēšanu.

3.1.11. Visām iekārtu daļām, kuras ir uzstādītas vai regulētas ražošanas stadijā un ar kurām nedrīkst manipulēt lietotājs vai uzstādītājs, jābūt atbilstoši aizsargātām.

3.1.12. Pārslēgiem un citām kontroles un regulēšanas ierīcēm jābūt ar skaidru marķējumu un ar atbilstošām instrukcijām, lai novērstu jebkuru kļūdu manipulācijā ar tiem. To konstrukcijai jābūt tādai, lai novērstu nejaušu manipulāciju.

3.2. **Nesadegušās gāzes noplūde**

3.2.1. Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai gāzes noplūdes koncentrācija nebūtu bīstama.

3.2.2. Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai aizdegšanas un atkārtotas aizdegšanas brīdī, kā arī pēc liesmas izdzišanas, gāzes noplūde būtu ierobežota, lai novērstu bīstamu nesadegušās gāzes sakrāšanos iekārtā.

3.2.3. Tam iekārtām, kas paredzētas lietošanai telpās, jābūt aprīkotām ar speciālu ierīci, kas novērš bīstamu nesadegušās gāzes sakrāšanos šādās telpās.

Iekārtas, kas nav ierīkotas ar šādām ierīcēm, drīkst izmantot tikai platībās ar pietiekamu ventilāciju, lai novērstu bīstamu nesadegušās gāzes sakrāšanos.

Dalībvalstis to teritorijās var noteikt attiecīgus gaisa ventilācijas nosacījumus šādu iekārtu uzstādīšanai, ņemot vērā to raksturīgās īpašības.

Liela izmēra virtuves iekārtas un iekārtas, kurās izmanto gāzveida kurināmo ar toksiskām sastāvdaļām, jāaprīko ar minētu ierīci.

3.3. **Aizdegšana**

Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai tās parasti izmantotu:

— aizdegšana un atkārtota aizdegšana būtu plūdena,

— būtu nodrošināta divpakāpju aizdegšana.

3.4. **Degšana**

3.4.1. Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai tās parasti izmantojot, būtu nodrošināts liesmas vienmērīgums un degšanas produkti nesaturētu veselībai kaitīgas vielas nepieņemamā koncentrācijā.

[1] OV L 77, 26.3.1973., 29. lpp.

3.4.2. Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai tās parasti izmantojot, nenotiktu nejauša degšanas produktu noplūde.

3.4.3. Iekārtām, kas savienotas ar dūmvadu degšanas produktu izkliedēšanai, jābūt izgatavotām tā, lai anormālās velkmes apstākļos attiecīgajā telpā nenotiktu degšanas produktu noplūde bīstamos daudzumos.

3.4.4. Neatkarīgas mājsaimniecības sildīšanas gāzes iekārtas bez dūmgāzu novadīšanas un caurplūdes ūdens sildītāji bez dūmgāzu novadīšanas nedrīkst izraisīt attiecīgajās telpās vai platībās tādu oglekļa oksīda koncentrāciju, kas varētu apdraudēt riskam pakļauto cilvēku veselību, ņemot vērā paredzamā apdraudējuma iedarbības ilgumu.

3.5. **Racionāla enerģijas izmantošana**

Iekārtām jābūt izgatavotām tā, lai nodrošinātu racionālu enerģijas izmantošanu, atspoguļojot jaunākos sasniegumus un ņemot vērā drošības faktorus.

3.6. **Temperatūra**

3.6.1. Tās iekārtu daļas, kuras ir paredzētas, lai tās atrastos tiešā tuvumā grīdai vai citām virsmām, nedrīkst sasniegt tādu temperatūru, kas radītu apdraudējumu to apkārtnē.

3.6.2. Manipulācijai paredzēto iekārtas pogu, rokturu un pārslēgu virsmas temperatūras nedrīkst radīt apdraudējumu lietotājam.

3.6.3. Mājsaimniecības lietošanā paredzēto iekārtu ārējo daļu virsmas temperatūras, izņemot tās virsmas vai daļas, kas saistītas ar siltuma pārnesi, ekspluatācijas apstākļos nedrīkst radīt apdraudējumu lietotājam un jo īpaši bērniem, attiecībā uz kuriem jāņem vērā attiecīgais reakcijas laiks.

3.7. **Pārtikas produkti, dzeramūdens un higiēnas vajadzībām paredzētais ūdens**

Neierobežojot Kopienas noteikumus šajā nozarē, tie iekārtu ražošanā izmantotie materiāli un sastāvdaļas, kas var nonākt saskarē ar pārtiku, dzeramūdeni vai higiēnas vajadzībām paredzēto ūdeni, nedrīkst bojāt to kvalitāti.

II PIELIKUMS

ATBILSTĪBAS SERTIFIKĀCIJAS PROCEDŪRA

1. EK TIPA PĀRBAUDE

1.1. EK tipa pārbaude ir tāda procedūras daļa, ar ko pilnvarotā iestāde pārbauda un apliecina to, ka iekārta, kas ir reprezentatīvs paredzētās produkcijas paraugs, atbilst uz to attiecināmiem šīs direktīvas noteikumiem.

1.2. EK tipa pārbaudes pieteikums ražotājam vai Kopienā reģistrētam tā pilnvarotajam pārstāvim jāiesniedz vienai pilnvarotai iestādei.

1.2.1. Šajā pieteikumā jāiekļauj:

— ražotāja nosaukums un adrese un, ja pieteikumu iesniedz pilnvarotais pārstāvis, arī tā vārds vai nosaukums un adrese,

— rakstisks paziņojums, ka šāds pieteikums nav iesniegts nevienā citā pilnvarotajā iestādē,

— tehniskā projekta dokumentācija, kā aprakstīts IV pielikumā.

1.2.2. Ražotājam jānodod pilnvarotās iestādes rīcībā iekārtu, kas ir reprezentatīvs paredzētās produkcijas paraugs, še turpmāk – "tips". Pilnvarotā iestāde, ja ir nepieciešams, var pieprasīt iesniegt pārbaudei šā tipa papildu paraugus.

Šis tips var papildus attiekties arī uz šā ražojuma paveidiem, ja vien šo ražojuma paveidu tehniskās īpašības neatšķiras no tā ar riska veidiem.

1.3. Pilnvarotajai iestādei:

1.3.1. jāpārbauda projekta dokumentācija un jāpārliecinās, ka tips ir ražots atbilstoši minētai dokumentācijai, kā arī jānoskaidro, kuras detaļas konstruētas saskaņā ar šīs direktīvas 5. pantā minēto standartu noteikumiem, kas uz to attiecināmi, un tām piemērojamām šīs direktīvas pamatprasībām;

1.3.2. jāveic vai jāorganizē attiecīgas pārbaudes un/vai testi, lai noskaidrotu, vai ražotāja izvēlētie risinājumi atbilst šīs direktīvas pamatprasībām, ja nav piemēroti 5. pantā minētie standarti;

1.3.3. jāveic vai jāorganizē attiecīgas pārbaudes un/vai testi, lai noskaidrotu, vai attiecīgie standarti ir efektīvi piemēroti, ja ražotājs ir tā izvēlējies, tādējādi nodrošinot atbilstību pamatprasībām.

1.4. Ja tips atbilst šīs direktīvas noteikumiem, pilnvarotajai iestādei jāpiešķir pieteikuma iesniedzējam EK tipa pārbaudes sertifikāts. Sertifikātā jāiekļauj pārbaudes rezultāti, sertifikāta derīguma nosacījumi, ja tādi ir, un informācija, kas nepieciešama apstiprinātā tipa identificēšanai, kā arī, attiecīgā gadījumā, tā darbības apraksts. Sertifikātam jāpievieno attiecīgie tehniskie dokumenti, tādi kā rasējumi un shēmas.

1.5. Pilnvarotajai iestādei tūlīt jāinformē citas pilnvarotās iestādes par EK tipa pārbaudes sertifikāta izsniegšanu un par jebkuriem minētā tipa papildinājumiem, kā paredzēts 1.7. punktā. Šīs iestādes var saņemt EK tipa pārbaudes sertifikāta kopiju un/vai tā papildinājumu kopijas, kā arī pēc to pamatota pieprasījuma tās var saņemt sertifikāta pielikumu kopijas un veikto pārbaužu un testu protokolus.

1.6. Pilnvarotajai iestādei, kas atsakās izsniegt EK tipa pārbaudes sertifikātu vai to anulē, ir jāinformē, pamatojot savu lēmumu, to pilnvarojusi dalībvalsts un citas attiecīgās pilnvarotās iestādes.

1.7. Pieteikuma iesniedzējam jāinformē pilnvarotā iestāde, kas izsniegusi EK tipa pārbaudes sertifikātu, par visām apstiprinātā tipa pārveidojumiem, kas var ietekmēt šā ražojuma atbilstību pamatprasībām.

Apstiprinātā tipa pārveidojumi papildus jāapstiprina tai pilnvarotajai iestādei, kas izdevusi EK tipa pārbaudes sertifikātu, ja šīs izmaiņas var ietekmēt ražojuma atbilstību pamatprasībām vai noteiktos iekārtas lietošanas nosacījumus. Šo papildu apstiprinājumu izsniedz kā papildinājumu sākotnējam EK tipa pārbaudes sertifikātam.

2. EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA TIPAM

2.1. EK atbilstības deklarācija tipam ir tāda procedūras daļa, ar ko ražotājs apstiprina, ka attiecīgās iekārtas atbilst tam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, kā arī atbilst uz tām attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām. Ražotājam jāuzliek katrai iekārtai EK marķējums un jāsagatavo rakstiska atbilstības deklarācija. Atbilstības deklarācija var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām, un tā ir jāuzglabā ražotājam. Pie EK marķējuma jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas simbolam, kas ir atbildīga par 2.3. punktā noteiktajām izlases veida pārbaudēm.

2.2. Ražotājam jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai panāktu, ka ražošanas process, tostarp arī galaprodukta pārbaude un testēšana, nodrošina ražojumu viendabīgumu un iekārtu atbilstību tam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, kā arī attiecīgām šīs direktīvas prasībām. Ražotāja izraudzītajai pilnvarotajai iestādei jāveic iekārtu izlases veida pārbaudes, kā noteikts 2.3. punktā.

2.3. Iekārtu pārbaudes ražošanas vietā pilnvarotajām iestādēm jāveic izlases veidā vienu reizi gadā vai biežāk. Ir jāpārbauda pietiekams iekārtu skaits un jāveic atbilstoši testi, kā noteikts attiecīgajos 5. pantā paredzētajos standartos, vai līdzvērtīgi testi, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas pamatprasībām. Katrā atsevišķā gadījumā pilnvarotā iestāde nosaka, vai šie testi ir jāveic pilnībā vai daļēji. Ja viena vai vairākas iekārtas ir noraidītas, pilnvarotā iestāde veic vajadzīgos pasākumus, lai nepieļautu to realizāciju.

3. EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA TIPAM (ražošanas kvalitātes garantija)

3.1. EK atbilstības deklarācija tipam (ražošanas kvalitātes garantija) ir tāda procedūras daļa, ar ko ražotājs, kas pilda 3.2. punktā paredzētās saistības, apstiprina, ka attiecīgās iekārtas atbilst tam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, kā arī atbilst uz tām attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām. Ražotājam jāuzliek katrai iekārtai EK marķējums un jāsagatavo rakstiska atbilstības deklarācija. Šī deklarācija var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām, un tā ir jāuzglabā ražotājam. Pie EK marķējuma jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas simbolam, kas ir atbildīga par EK uzraudzību.

3.2. Ražotājs piemēro kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, kas nodrošina šo iekārtu atbilstību tam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, un uz tām attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām. Ražotājs ir pakļauts EK uzraudzībai, kā precizēts 3.4. punktā.

3.3. **Kvalitātes nodrošinājuma sistēma**

3.3.1. Ražotājam jāiesniedz tā izraudzītajai pilnvarotajai iestādei pieteikums par attiecīgo iekārtu kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprināšanu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— apņemšanās izpildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas,

— apņemšanās uzturēt apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai nodrošinātu tās pastāvīgu atbilstību un efektivitāti,

— dokumentācija, kas attiecas uz apstiprināto tipu, un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.

3.3.2. Visi ražotāja pieņemtie pasākumi, prasības un noteikumi sistemātiski un konsekventi jādokumentē rakstiski izklāstīto pasākumu, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijā ir jānodrošina vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ziņojumu izpratne. Jo īpaši tajā ir atbilstoši jāapraksta:

— kvalitātes mērķi, kā arī vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz iekārtu kvalitāti,

— izmantojamie ražošanas procesi, kvalitātes kontrole un kvalitātes nodrošinājuma metodes, kā arī veicamās sistemātiskas darbības,

— pārbaudes un testi, ko veiks gan ražošanas laikā, gan pirms un pēc tās, un to biežums,

— uzraudzības metodes, kas ļauj pārliecināties, kā tiek panākta paredzētā iekārtu kvalitāte un kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīva darbība.

3.3.3. Pilnvarotā iestāde pārbauda un novērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 3.3.2. punktā minētajām prasībām. Tai ir jāpieņem, ka kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kuras ievieš attiecīgo saskaņoto standartu, atbilst šīm prasībām.

Tai jāpaziņo ražotājam par tās lēmumu un jāinformē par to citas pilnvarotās iestādes. Paziņojumā ražotājam ir jāiekļauj pārbaudes rezultāti, pilnvarotās iestādes nosaukums un adrese, kā arī pamatots novērtējuma lēmums par attiecīgo iekārtu.

3.3.4. Ražotājam jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par visiem jauninājumiem kvalitātes nodrošinājuma sistēmā attiecībā uz izmaiņām, ko izraisīja, piemēram, jaunās tehnoloģijas vai kvalitātes koncepcijas.

Pilnvarotajai iestādei jāpārbauda ierosinātie pārveidojumi un jāizlemj, vai pārveidotā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām atbilst attiecīgajiem noteikumiem, vai arī ir jāveic atkārtota novērtēšana. Savs lēmums tai ir jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāiekļauj pārbaudes rezultāti un pamatots novērtējuma lēmums.

3.3.5. Pilnvarotajai iestādei, kas anulē kvalitātes sistēmas apstiprinājumu, jāinformē par to citas pilnvarotās iestādes, pamatojot savu lēmumu.

3.4. **EK uzraudzība**

3.4.1. EK uzraudzības mērķis ir nodrošināt, lai ražotājs pienācīgi pildītu savus pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

3.4.2. Ražotājam jāatļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt ražošanas, pārbaudes, testēšanas un glabāšanas telpas, kā arī jāsniedz tiem visa nepieciešamā informācija, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— ar kvalitāti saistītā dokumentācija, tāda kā pārbaudes protokoli un testēšanas dati, kalibrēšanas dati, ziņas par attiecīgā personāla kvalifikāciju, utt.

3.4.3. Pilnvarotajai iestādei jāveic pārbaudes vismaz reizi divos gados, lai nodrošinātu, ka ražotājs uztur kārtībā un piemēro apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, kā arī jāsniedz ražotājam pārbaudes protokols.

3.4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var pati veikt iekārtu testus vai tos organizēt. Tai jāsniedz ražotājam pārbaudes protokols un, attiecīgā gadījumā, arī testa protokols.

3.4.5. Ražotājs var pēc pieprasījuma sniegt pilnvarotās iestādes protokolu.

4. EK ATBILSTĪBAS DEKLARĀCIJA TIPAM (ražojuma kvalitātes garantija)

4.1. EK atbilstības deklarācija tipam (ražojuma kvalitātes garantija) ir tāda procedūras daļa, ar ko ražotājs, kas pilda 4.2. punktā paredzētās saistības, apstiprina, ka attiecīgās iekārtas atbilst tam tipam, kas aprakstīts EK tipa pārbaudes sertifikātā, kā arī atbilst uz tām attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām. Ražotājam jāuzliek katrai iekārtai EK marķējums un jāsagatavo rakstiska atbilstības deklarācija. Šī deklarācija var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām, un tā ir jāuzglabā ražotājam. Pie EK marķējuma jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas simbolam, kas ir atbildīga par EK uzraudzību.

4.2. Ražotājs piemēro apstiprinātu kvalitātes nodrošinājuma sistēmu šo iekārtu galīgai pārbaudei un testiem, kā precizēts 4.3. punktā, un pakļaujas EK uzraudzībai, kā paredzēts 4.4. punktā.

4.3. **Kvalitātes nodrošinājuma sistēma**

4.3.1. Saskaņā ar šo procedūru ražotājam jāiesniedz tā izraudzītajai pilnvarotajai iestādei pieteikums par attiecīgo iekārtu kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprināšanu.

Šajā pieteikumā jāiekļauj:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— apņemšanās izpildīt saistības, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas,

— apņemšanās uzturēt kārtībā apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai nodrošinātu tās pastāvīgu atbilstību un efektivitāti,

— dokumentācija, kas attiecas uz apstiprināto tipu, un EK tipa pārbaudes sertifikāta kopija.

4.3.2. Katra iekārta, kā kvalitātes nodrošinājuma sistēmas daļa, ir jāpārbauda, kā arī jāveic attiecīgie testi, kā noteikts attiecīgajā(-os) 5. pantā minētajā(-os) standartā(-os), vai līdzvērtīgi testi, lai pārbaudītu tās atbilstību uz to attiecināmām šīs direktīvas prasībām.

Visi ražotāja pieņemtie pasākumi, prasības un noteikumi sistemātiski un konsekventi jādokumentē rakstiski izklāstīto pasākumu, procedūru un instrukciju veidā. Kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijā ir jānodrošina vienota kvalitātes programmu, plānu, rokasgrāmatu un ziņojumu izpratne.

Jo īpaši kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācijā ir atbilstoši jāapraksta:

— kvalitātes mērķi, kā arī vadības organizatoriskā struktūra, pienākumi un pilnvaras attiecībā uz iekārtu kvalitāti,

— pārbaudes un testi, kas ir jāveic pēc ražošanas,

— pārbaudes metode, kas ļauj kontrolēt kvalitātes nodrošinājuma sistēmas efektīvu darbību.

4.3.3. Pilnvarotā iestāde pārbauda un novērtē kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, lai noteiktu, vai tā atbilst 4.3.2. punktā minētajām prasībām. Tai ir jāpieņem, ka tās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas, kuras ievieš attiecīgo saskaņoto standartu, atbilst šīm prasībām. Tai jāpaziņo ražotājam par tās lēmumu un jāinformē par to citas pilnvarotās iestādes. Paziņojumā ražotājam jāiekļauj pārbaudes rezultāti, pilnvarotās iestādes nosaukums un adrese, kā arī pamatots novērtējuma lēmums par attiecīgo iekārtu.

4.3.4. Ražotājam jāinformē pilnvarotā iestāde, kas apstiprinājusi kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, par jebkuru kvalitātes nodrošinājuma sistēmas pielāgošanu, ko izraisīja, piemēram, jaunās tehnoloģijas vai kvalitātes koncepcijas.

Pilnvarotajai iestādei jāpārbauda ierosinātie pārveidojumi un jāizlemj, vai pārveidotā kvalitātes nodrošinājuma sistēma joprojām atbilst attiecīgajiem noteikumiem, vai arī ir nepieciešams atkārtots novērtējums. Savs lēmums tai ir jāpaziņo ražotājam. Paziņojumā jāiekļauj pārbaudes rezultāti un pamatots novērtējuma lēmums.

4.3.5. Pilnvarotajai iestādei, kas anulē kvalitātes nodrošinājuma sistēmas apstiprinājumu, jāinformē par to citas pilnvarotās iestādes, pamatojot savu lēmumu.

4.4. **EK uzraudzība**

4.4.1. EK uzraudzības mērķis ir nodrošināt, lai ražotājs pienācīgi pildītu savus pienākumus, kas izriet no apstiprinātās kvalitātes nodrošinājuma sistēmas.

4.4.2. Ražotājam jāatļauj pilnvarotās iestādes pārstāvjiem pārbaudes nolūkos apmeklēt pārbaudes, testēšanas un glabāšanas telpas, kā arī jāsniedz tiem visa nepieciešamā informācija, jo īpaši:

— kvalitātes nodrošinājuma sistēmas dokumentācija,

— ar kvalitāti saistītā dokumentācija, tāda kā pārbaudes protokoli un testēšanas dati, kalibrēšanas dati, ziņas par attiecīgā personāla kvalifikāciju, utt.

4.4.3. Pilnvarotajai iestādei jāveic pārbaudes vismaz reizi divos gados, lai nodrošinātu, ka ražotājs uztur kārtībā un piemēro apstiprināto kvalitātes nodrošinājuma sistēmu, kā arī jāsniedz ražotājam pārbaudes protokols.

4.4.4. Turklāt pilnvarotās iestādes pārstāvji var apmeklēt ražotāju bez brīdinājuma. Šādu apmeklējumu laikā pilnvarotā iestāde var pati veikt iekārtu testus vai tos organizēt. Tai jāsniedz ražotājam pārbaudes protokols un, attiecīgā gadījumā, arī testa protokols.

4.4.5. Ražotājs var pēc pieprasījuma sniegt pilnvarotās iestādes protokolu.

5. EK VERIFIKĀCIJA

5.1. EK verifikācija ir tāda procedūras daļa, ar ko pilnvarotā iestāde pārbauda un apliecina, ka iekārtas atbilst tam tipam, kas aprakstīts EK tipa apstiprinājuma sertifikātā, kā arī atbilst uz tām attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām.

5.2. Pēc ražotāja paša izvēles EK verifikāciju var veikt, pārbaudot un testējot katru iekārtu, kā precizēts 5.3. punktā, vai arī pārbaudot un testējot iekārtu, balstoties uz statistiku, kā precizēts 5.4. punktā.

5.3. **Verifikācija, pārbaudot un testējot katru iekārtu**

5.3.1. Katra iekārta ir jāpārbauda un jāveic atbilstoši testi, kā noteikts attiecīgajos 5. pantā minētajos standartos, vai līdzvērtīgi testi, lai nodrošinātu atbilstību attiecīgajām šīs direktīvas pamatprasībām.

5.3.2. Pilnvarotajai iestādei ir jāuzliek katrai apstiprinātai iekārtai EK marķējums un jāsagatavo rakstisks atbilstības sertifikāts. Šis sertifikāts var attiekties uz vienu vai vairākām iekārtām, un tas ir jāuzglabā ražotājam. Pie EK marķējuma jābūt pilnvarotās iestādes identifikācijas simbolam.

5.4. **Statistiskā verifikācija**

5.4.1. Ražotājam jāiesniedz iekārtas viendabīgas partijas veidā un jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai panāktu, ka ražošanas process nodrošina katras ražojumu partijas viendabīgumu.

5.4.2. Attiecīgā gadījumā, ražotājs katrai iekārtai var uzlikt EK marķējumu ražošanas procesa laikā. Pie EK marķējuma jābūt tās pilnvarotās iestādes identifikācijas simbolam, kas ir atbildīga par statistisko verifikāciju.

5.4.3. Iekārtām ir jāpakļaujas statistikas kontrolei pēc to īpašībām. Tām jābūt sagrupētām identificējamās partijās, kas sastāv no vienāda tipa vienībām un ir ražotas vienādos nosacījumos. Partijas pārbauda nejaušas izvēles intervālos. Iekārtas, kas veido paraugu, pārbauda atsevišķi, un atbilstošus testus, kas noteikti attiecīgajā(-os) 5. pantā minētajā(-os) standartā(-os), vai līdzvērtīgus testus veic, lai noteiktu, vai šī partija ir pieņemama vai noraidāma.

Piemēro paraugu ņemšanas plānu ar šādiem darbības parametriem:

— standarta kvalitātes līmenis, kas atbilst partijas pieņemšanas varbūtībai līdz 95 %, ar brāķa procentiem no 0,5 līdz 1,5 %,

— robežkvalitātes līmenis, kas atbilst partijas pieņemšanas varbūtībai 5 %, ar brāķa procentiem no 5 līdz 10 %.

5.4.4. Ja partija ir pieņemta, pilnvarotajai iestādei ir jāsagatavo rakstisks atbilstības sertifikāts, ko uzglabā ražotājs. Visas partijas iekārtas var laist tirgū, izņemot tās parauga iekārtas, kas tika identificētas kā brāķis.

Ja partija ir noraidīta, pilnvarotajai iestādei jāveic attiecīgie pasākumi, lai nepieļautu tās laišanu tirgū. Ja partiju noraidīšana notiek bieži, pilnvarotā iestāde var apturēt statistisko verifikāciju.

6. EK VERIFIKĀCIJA VIENAM EKSEMPLĀRAM

6.1. EK verifikācija vienam eksemplāram ir tāda procedūra, ar ko pilnvarotā iestāde pārbauda un apliecina, ka šī iekārta atbilst uz to attiecināmām šīs direktīvas pamatprasībām. Pilnvarotajai iestādei jāuzliek šai iekārtai EK marķējums un jāsagatavo rakstisks atbilstības sertifikāts.

Šo sertifikātu uzglabā ražotājs.

6.2. Pilnvarotajai iestādei ir jābūt pieejama IV pielikumā minētā projekta dokumentācija.

6.3. Iekārta ir jāpārbauda un jāveic atbilstoši testi, ņemot vērā projekta dokumentāciju, lai nodrošinātu šīs iekārtas atbilstību šīs direktīvas pamatprasībām.

Ja pilnvarotā iestāde uzskata to par nepieciešamu, drīkst veikt pārbaudes un attiecīgos testus arī pēc šīs iekārtas uzstādīšanas.

III PIELIKUMS

EK MARĶĒJUMS UN ZĪMES

1. EK marķējumu veido simbols "CE", kā norādīts turpmāk, kam seko tā gada divi pēdējie cipari, kad šis marķējums bija uzlikts, un tās pilnvarotās iestādes identifikācijas simbols, kas ir veikusi izlases veida pārbaudes, EK uzraudzību vai EK verifikāciju.

2. Uz iekārtas vai tai piestiprinātās datu plāksnes jābūt EK marķējumam kopā ar šādām zīmēm:

   — ražotāja nosaukumu vai tā identifikācijas simbolu,

   — iekārtas tirdzniecības nosaukumu,

   — attiecīgā gadījumā, izmantojamās elektroapgādes tipu,

   — iekārtas kategoriju.

   Uzstādīšanas mērķiem nepieciešamā informācija var būt pievienota atbilstoši iekārtas tehniskajām īpašībām.

CE

IV PIELIKUMS

PROJEKTA DOKUMENTĀCIJA

Projekta dokumentācijā ir jāiekļauj šāda informācija, ciktāl pilnvarotā iestāde to ir pieprasījusi novērtēšanai:

— iekārtas vispārīgs apraksts,

— projekta skices un ražošanas rasējumi, kā arī sastāvdaļu, kompleksa daļu, strāvas slēgumu, utt. shēmas,

— apraksti un skaidrojumi, kas nepieciešami, lai izprastu iepriekšminēto, tostarp arī iekārtas darbību,

— to pilnīgi vai daļēji piemēroto 5. pantā minēto standartu saraksts un to risinājumu apraksti, kas pieņemti, lai atbilstu pamatprasībām tad, ja 5. pantā minētie standarti nav piemēroti,

— testu protokoli,

— uzstādīšanas un lietošanas pamācības.

Attiecīgā gadījumā, projekta dokumentācijā ir jāiekļauj šādi dokumenti:

— apstiprinājumi, kas attiecas uz šai iekārtai pievienoto armatūru,

— apstiprinājumi un sertifikāti, kas attiecas uz šīs iekārtas ražošanas un/vai pārbaudes un/vai uzraudzības metodēm,

— jebkurš cits dokuments, kas ļauj pilnvarotajai iestādei uzlabot tās novērtēšanu.

V PIELIKUMS

PILNVAROTO IESTĀŽU VĒRTĒŠANAS OBLIGĀTIE KRITĒRIJI

Dalībvalstu izraudzītajām pilnvarotajām iestādēm jāatbilst šādiem obligātiem nosacījumiem:

— tām ir personāls, nepieciešamie līdzekļi un iekārtas,

— to personālam ir nepieciešamās tehniskās zināšanas un profesionālais godīgums,

— to vadībai un tehniskajam personālam, veicot testēšanu, sastādot protokolus, izdodot sertifikātus un veicot šajā direktīvā paredzētos uzraudzības pasākumus, ir objektīva attieksme pret visām aprindām, grupām vai personām, kas tieši vai netieši saistītas ar šo iekārtu nozari;

— personāls ievēro dienesta noslēpumus,

— to darbiniekiem ir civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polises, ja vien, saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem, šo apdrošināšanu nesedz valsts.

Šā pielikuma pirmajos divos ievilkumos paredzēto nosacījumu ievērošanu ir regulāri jāpārbauda dalībvalstu kompetentajām varas iestādēm vai dalībvalstu izraudzītajām organizācijām.